

Ney Ve Gece

– SUSURLUKLU · 18 Şubat 2013

NEY VE GECE

Üfledi garip neyzen volkanların nârını,
Hüzzamların hüznünden libas biçtim bu gece.
Sapladım yüreğime goncaların hârını,
Cânı azâd eyledim, tenden geçtim bu gece.

Neyzenin nefesiyle düşünce gönlüm nâra,
Dumansız yangınımı söyledim dört rüzgâra,
Varmasın yollarımız aşk olmayan diyâra,
Bendim inleyen kemiş, ney'siz hiçtim bu gece.

İnim inim inerken dokuz boğumlu kemiş,
Semâya kanatlandı yürek yakan yakarış,
Evveli Hak'tan geliş, âhiri Hakk'a varış,
Varlığı talan edip yokluk seçtim bu gece.

İkimizin bağırını aynı ateş dağladı,
Ney gözyaşı dökerken yüreğim kan ağladı,
Gonca saçını yoldu, bülbül kara bağladı,
Kor düştü can evime, karda açtım bu gece.

Neler söyler neyzenin boynu bükük duruşu,
Segâhta teslimiyet, nihaventte bir huşu,
Kırıldı ten kafesi, kanatlandı can kuşu,
Tayy-i mekân eyledim, uçtum, uçtum bu gece.

Açtım gönül evimi kutlu sevda erine,
Damla etti ney sesi, melâlin kevserine,
Câm-ı cemde köz vardı, şarâb-ı lâl yerine,
Bâdeyi yârdan değil, pîrden içtim bu gece.